da kui enne; omma palle higgi sees peate nüüd tööd teggema, et leiba saaksite. Agga töwaewa peäle tunnete melehead omma sadud wiljast, ja täied wiljapead römustawad silmi. Jehowa, se hallastaja Jummal, on teile nou kättejuhhatanud issiennestele uut Edenit walmistada.

Tössi, ütles Adam, temma hallastus on suur, ka siis kui temma karristab. Tahhame ka heamelega tööd tehha omma palle higgi sees. Agga enne sedda olli Jehowa meie liggi meid önnistamas, ja laskis omma palle paista meie peäle. Mis siis meile selle eest sanud?

Kerub kostis: palwe! Tö läbbi annab Temma teile aialikko andi, palwe läbbi taewast andi. Ning Adam tõstis silmad taewa pole, ja temma naene ja lapsed, ja tännas ja pallus Jummalat. Siis said temma silmad selgeks, ja keik temma palle-näggo paistis, ning temma ütles: Jehowa on hea, ja temma heldus kestab iggaweste. (Laul. 106, 1.).

4. Wiljapea ja ohhakas.

Üks ellatand, jummalakartlik tallomees kõndis leiko aial omma poiapoiaga pöllo peäl. Said nemmad leikajatte jure tulnud, siis ütles wanna issa nalja pärrast nende wasto: Teie ollete aina lapsed minno wasto arwata, kes minna ennam jo kui kuuskümmend leikust woitnud. Siis üks neid leikajaid pakkus sirbi temma kätte; ning wanna-mees wõttis sirpi, ja leikas noremehhe rammoga ühhe wihho. Agga leikajad öiskasid ja laulsid temmale au-laulo.

Siis se noormees, temma poia poeg, ütles temma wasto: Wanna taat, kust sul nisuggune hea wannadus?

Agga wanna mees wastas ja ütles: Wata, poioke, minna ollen lapsest sadik Jummala peäle lootnud häil päiwil ja kurjal aial; selle läbbi hoidsin omma süddame head meelt ja julgust; ollen ka ikka truiste tööd teinud, ja keik mis mo kohhus kermeste korda saatnud; selle läbbi kaswis mo ühho